

سخی اشرف زی سید کاغذ

اتحاد مقدس گروه طالبان با قاچاقبران تریاک

در این روزها بار دیگر سرو صدا در مورد زرع کوکنار در افغانستان بلند شد و هر روز در مطبوعات جهان اخبار متعدد و تحلیل های گوناگون در مورد ازدیاد کشت خشخاش بطور سرسام آور در افغانستان به نشر میرسد و همچنان موسسات بین المللی جهان راپور های متعدد ترتیب و مقدار حاصلات تریاک افغانستان را در سال روان بطور بی سابقه خوانده اند.

آقای رئیس جمهور حامد کرزی که بروز سه شنبه ۱۲ آگست در مجلسی که به منظور امحای تولید تریاک در افغانستان برگزار گردیده بود اظهار داشت که: "خطر تولید مواد مخدر به مراتب بزرگتر است نسبت به تهدید تروریسم در افغانستان و جامعه بین المللی برای جلوگیری زرع تریاک اقدامات موثر نکردند".

یک سوم حصه تریاک در افغانستان تنها در ولایت هلمند تولید گردید با وجود که به تعداد ۴۴۰ نفر قوای نظامی انگلیس از ماه جون به این طرف مصروف زد و کند در ولایت هلمند با طالبان است، طالبان با گنگ مواد مخدر و تولید کنندگان تریاک یک اتحاد نامیمون عقد نموده و به این ترتیب طالبان سعی دارند که قوای خارجی را از کشتزارهای تریاک دورنگهداشته داشته و از گنگ قاچاقبران حمایه میکنند و در مقابل از عایدی که طالبان از قاچاقبران حاصل میکنند جنگ را توسعه و فعالیت های تروریستی را از این راه تمویل میکنند. در راپوری که موسسه جهانی ملل متحد در سال گذشته ترتیب و نشر نمود تولید تریاک را به مقدار دو هزار و پینجصد تن تخمین نمود و در آمدی که از درک فروش تریاک حاصل شده به مبلغ دو بلیون و هشتصد میلیون دالر ذکر گردید و این رقم نشان میدهد که در سال ۲۰۰۴ م عاید حاصله پینج صد میلیون بلند تر نسبت به سال ۲۰۰۳ م است و این در آمد سرسام آور پولی تمام به جیب قوماندان های منطوقی، اشخاص با نفوذ محلی، قاچاقبران و لابراتوار های هیروئین سرازیر شده و کوچکترین اثر مفید از نگاه اقتصادی و اجتماعی به حالت موجود کشور و مردم افغانستان ندارد.

قاچاقبران با یک سیستم خیلی منظم و چندین جانبه فعالیت گسترده دارند مامورین دولتی و حتی اشخاص بلند پایه اداری بسوی وزیر و هم یک تعداد انگشت شمار نمایندگان پارلمان با قاچاقبران همدستی و همراهی دارند، آقای کرزی حتی در مراسم حلف وفاداری به جهان وعده داد که در ظرف دو سال آینده تولید تریاک را در افغانستان از بین خواهد برد که این وعده وی قبل از وقت و خالی از هر نوع واقعیت های سیاسی و اجتماعی در افغانستان بود، وظیفه مهم و اساسی دولت است که مجادله را اولتر از دوایر حکومتی و اشخاص منسوب به کابینه که از حمایه کنندگان واقعی قاچاقبران اند شروع نمود.

ماه گذشته آقای کرزی در یک مصاحبه با مجله فورچن مگزین اعتراف نمود که یک تعداد زیاد اشخاص در حلقه اداری حکومت وی از عاید مواد مخدر نفع میبرند، ارزش سالانه مواد مخدر را به مبلغ دو بلیون و هفتصد میلیون و یا ۵۲ فیصد عاید ملی کشور تخمین میکنند.

قاچاقبران و تولید کنندگان مواد مخدر با داشتن روابط نزدیک با ترانسپورت های شخصی و پولیس منطقه به سهولت تریاک را به خارج از سرحدات افغانستان کشیده و به قاچاقبران بین المللی میسرسانند، همچنان قاچاقبران داخلی به ماورای سرحد لابراتوار های هیروئین تاسیس نموده و به آسانی توسط وسایل محدود و ابتدائی تریاک را به هیروئین تبدیل میکنند، با درآمد از پول سرشار تریاک برای توسعه فعالیت خویش زمین های مناطقی را که قابلیت زرع خشخاش را دارند خریداری و هم مامورین اداری منطقه را تحت نفوذ خویش در میاورند.

سال گذشته نیز در کابل بتاريخ ۱۷ اکتوبر ۲۰۰۵م به منظور امحای زرع تریاک کنفرانسی در کابل برگزار شد که در آن نماینده کشور های کمک دهنده، متخصصین مجادله بر ضد مواد مخدر ملل متحد و همچنان یک عده مامورین بلند پایه حکومت آقای کرزی اشتراک داشتند، آقای کرزی یکی از پالیسی های مهم افغانستان را مجادله بر علیه زرع کوکنار در افغانستان اعلان نمود و آقای رئیس جمهور در این مجلس زرع کوکنار را در

افغانستان به یک جهاد دیگر تشبیه نمود و چنین اظهار داشت: "در سه سال گذشته ملت ما در جنگ با تروریسم جهانی دست و پنجه نرم کرد و تمام قوای خویش را برای از بین بردن فعالیت های تروریستی بسیج نمود، مجادله مقابل زرع، تولید و پخش مواد مخدر در مارکیت های اروپا و امریکا جنگ دیگری است که موازی با جنگ تروریسم در جهان پیش برده شود".
حکومت افغانستان پلان مشخص مجادله برضد زرع کوکنار را در این نشست بین المللی با اعلامیه زیر صادر نمود:

۱. زرع کوکنار در همه نقاط افغانستان غیر قانونی اعلام گردید، زار عینی که اعلامیه حکومت را نادیده گرفته بازم به زرع کوکنار مبادرت میورزند توسط پولیس مخصوص که برای این منظور تربیه گردیده باز داشت و به محکمه محول خواهند شد.
۲. قاچاقبران و یا افرادی که به تجارت تریاک و سایر مواد مخدر فعالیت دارند تعقیب و مجازات خواهند شد.
۳. حکومت پروگرامی را طرح نموده که طرق جدید را برای زرع بدیل محصولات زراعتی به دهاقین بیاموزد.
۴. زار عینی که فعلا زمین های شان تحت زرع خشخاش است و آماده اند که آنرا داوطلبانه از بین ببرند از جانب حکومت به مبلغ ۱۵۰۰ دالر فی هکتار و یا (۵۰۰ دالر فی ایکر) کمک مالی خواهند شد.

گرچه در طول سال ۲۰۰۵م برای امحای زرع خشخاش در افغانستان یک سلسله فعالیت های مقدماتی از جانب جامعه جهانی پیشنهاد شد و قسما در حال تطبیق است ولی نتایج حاصله از آن برای کشور ما به خصوص زار عین قناعت بخش نیست بطور مثال کمک ناچیز به زار عین و یا سم پاشی کشتزار های خشخاش در ولایت شرقی کشور که منجر به مریضی و بدحالی اهالی منطقه گردید و بعضی ها ادعا داشتند که این سم پاشی از جانب قوای امریکائی صورت گرفته و حکومت کرزی هیئتی را جهت تحقیق به منطقه فرستاد و هیئت در گزارش خویش سم پاشی را تائید نمود و خبر گزاری های رسمی افغانستان سم پاشی را یک عمل نافرجام دانسته و سم جامد به هنگام آبیاری مزارع در آب منحل شده و اثر منفی به سلامتی مردم و گیاهان مفید در منطقه رابار خواهد آورد.

تجربه نشان داد که از مدت زیاده از بیست سال است که امریکاه با مصرف سالانه دو بلیون دالر همگام با حکومت کولمبیا مجادله شدید را برای امحای مزارع مواد مخدر از هوا و زمین شروع و توسط هیلیکوپترها مزارع مواد مخدر را به حریق کشیده و یا بته های کوکو را سم پاشی میکنند و توسط عملیات کوماندو های بخصوص در جستجوی لابراتوار های هیروئین و کوکائین در جنگل های صعب العبور کشور کولمبیا به فعالیت است و در صورت کشف این لابراتوارها کوماندوها از هیلیکوپتر فرود آمده و اگر مبالغه نشود هزارها لابراتوار را به آتش کشیده اند و همچنان توسط کشتی های سریع السیر که مجهز با وسایل مدرن الکترونیکی استند در اجار کشتی های که مظنون به حمل مواد مخدراند متوقف ساخته و سر نشینان آنها را بازداشت کرده اند ولی تا امروز موفق نشدند که جلو قاچاقبران هیروئین و کوکائین را داخل امریکاه بگیرند.

عملیات کوماندوئی که در کشور کولمبیا و سایر کشور های امریکای جنوبی صورت گرفته در افغانستان قابل تطبیق نیست و با این میتود خشونت آمیز کشور های غربی به هیچ وجه موفق نخواهند شد زرع خشخاش را در افغانستان از میان بردارند.

کمک های مالی که توسط جامعه بین المللی برای زرع نکردن خشخاش به زار عین پیشنهاد شد نیز کافی نیست، قرار تخمین ملل متحد در افغانستان زار عین در یک هکتار به مبلغ شانزده هزار دالر یا (۶۴۰۰ دالر فی ایکر) حاصل میگیرند و کمک ۱۲۵۰ دالر قرار ادعای زار عین خشخاش عاید ناچیز است (یک هکتار مساوی است به پینج جریب) یعنی فی جریب ۲۵۰ دالر، فکر نمی شود که زار عین با این مبلغ از زرع خشخاش دست بکشند.

ما به این نظر موافق ایم که قاچاق مواد مخدر از افغانستان به سایر کشور های غربی اثرات منفی را در جوامع بین المللی وارد ساخته و از جانب دیگر افغانستان نباید به حیث یک کشوری در جهان معرفی شود که روش اقتصادی آن توسط زرع تریاک و قاچاقبران بین المللی اداره شود و این کشور از یک طرف با جنگ با گروه

تروریستی طالبان دست و گریبان است و از جانب دیگر به یک دایره خبیثه قاجاقبران بین المللی در گیر شده که نتیجه شومی را برای کشور و مردم افغانستان بار خواهد آورد. و باید جامعه بین المللی بطور جدی مجادله واقعی را بر ضد امحای زرع کوکنار شروع و از لب جنبانی صرف نظر کند و حکومت کرزی بانیست اسامی اشخاصی را به کدر رهبری سیاسی کشور هنوز هم فعالیت داشته و هم از قاجاقبران وزور گویان که تجارت و تولید تریاک دست دارند به نشر بسپارد.

پایان